

DÉNES ISTVÁN

1923. március 29. Kaposvár, Somogy vármegye –
2005. december 18. Budapest

MTI/MTVA Fotóarchívum

FŐBB TISZTSÉGEI

Az MDP KV Szervező Bizottsága Titkárságának vezetője	1949. július–1950. június
Az MDP KV tagja	1950. május 31.–1954. május 30.
Az MDP KV titkára	1950. május 31.–1951. március 2.
Az MDP KV Szervező Bizottsága póttagja	1950. május 31.–1951. március 2.
Az MDP KV Irodájának vezetője	1950. június–1951. március
Az MDP PB póttagja	1951. március 2.–1953. június 28.
Az MDP Szervező Bizottsága tagja	1951. március 2.–1953. június 28.
A Dolgozó Ifjúság Szövetsége főtitkára	1951. március 29.–1954. február 11.
Az MDP Zala Megyei Bizottsága első titkára	1954. február–1956. október 31.

PÁLYÁJA

Apja Dénes Pál, anyja Szőke Róza volt. Az elemi iskola kijárása után két polgári osztályt végzett, majd műszerész és vasesztergályos szakmát tanult, 1941-től a Weiss Manfréd Acél- és Fémművekben dolgozott. Már 1937-ben belépett a vas- és fémmunkások szakszervezete ifjúsági csoportjába, tagja lett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak, csatlakozott az Országos Ifjúsági Bizottsághoz. Hamarosan bekapcsolódott az illegális kommunista párt tevékenységébe. 1942-ben politikai tevékenysége miatt néhány hónapra bebörtönözték. 1944. májusban ismét letartóztatták, ekkor hat évet kapott, de Németországba szállítása közben sikerült megszöknie a fogolytranszportból.

1945. februárban a Szakszervezeti Ifjúsági Titkárság egyik vezetője, majd a koalíciós alapon szervezett, de erős kommunista befolyás alatt álló Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetség (Madisz) országos vezetője lett. 1945. szeptemberben pártiskolára küldték, 1946-tól a munkáspártok fiatalságát tömörítő politikai szervezet, a Szakszervezeti Ifjúsági Tanoncmozgalom titkára, majd főtitkára volt, 1948. márciusban megválasztották az ifjúsági mozgalmak összefogására létrehozott kommunista vezetőség csúcsszervezet, a Magyar Ifjúság Népi Szövetsége Központi Intéző Bizottsága tagjává.

1949. júliusban kinevezték a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége Szervező Bizottsága Titkárságának adminisztratív vezetőjévé. Farkas Mihály támogatásának köszönhetően 1950. május végén az MDP KV és a KV Titkárságának tagja, valamint a Szervező Bizottság póttagja lett. 1950. júniustól a Főtitkárság Irodája és a Szervező Bi-

zottság Irodája összevonásával létrehozott KV Irodát vezette. Az MDP II. kongresszusa (1951. február 25–március 1.) után a Politikai Bizottság póttagjává és a KV Szervező Bizottsága rendes tagjává választották. A KV Titkárságból ugyanakkor kikerült, s a hónap végén megtették az MDP ifjúsági tömegszervezete, a Dolgozó Ifjúság Szövetsége (DISZ) főtitkárának. 1953. májusban országgyűlési képviselővé választották.

Az MDP KV 1953. június 27–28-i ülésén kihagyták a PB-ből, 1954. februárban menesztették a DISZ-től, és a Zala megyei pártbizottság élére állították. Az 1956-os forradalom kirobbanása után nem volt hajlandó tárgyalni a felkelőkkel, október 26-án a Körmenden állomásozó szovjet csapatokhoz menekült.

A Kádár-kormány hatalomra kerülése után már nem jutott politikai szerephez. 1957. májusban parlamenti mandátumától megfosztották, s a Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Intéző Bizottsága döntése értelmében a Külkereskedelmi Minisztériumban kapott állást: osztályvezetőként, majd a lagosi és a belgrádi magyar nagykövetség kereskedelmi tanácsosaként dolgozott. Minisztériumi állását feladva később a Citibank munkatársa, majd a Chemokomplex vezérigazgató-helyettese volt. 1985. szeptemberben a Zenit Kft. igazgatója lett, 1987-ben onnan nyugdíjazták.

IRODALOM

Segédkönyv a Politikai Bizottság tanulmányozásához. Szerkesztette Nyíró András. Interart Stúdió, Budapest, 1989. 269.

Pütkösti Árpád: *Rákosi a csúcson, 1948–1953.* Európa Kiadó, Budapest, 1996.

Pütkösti Árpád: *Rákosi bukása, száműzetése és halála, 1953–1971.* Európa Kiadó, Budapest, 2001.